17/10/2019

Ahmet Kaya: Το αηδόνι “σκότωσε” τους λύκους

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Η στιγμή που αλλάζει μία ολόκληρη ζωή ήταν άγνωστη σε σένα πως θα έλθει; Ήδη, ήξερες τον ποταμό, το φράγμα που θα σπάσει από χρονιά σε χρονιά, από μήνα σε μήνα, από ώρα σε ώρα μίας κάποιας εν αναμονή στιγμής, χωρίς επιστροφή. **Οπότε, τώρα, εσύ δεν εκπλήσσεσαι με σένα,** αλλά όλοι οι υπόλοιποι, οι οποίοι ιστορούν τη στιγμή της έκρηξης του βραδινού λουλουδιού, του οποίου εσύ τα ροδοπέταλα έραβες, κολλούσες και χρωμάτιζες επί χρόνια ολόκληρα.

“Κλαίγοντας, κλαίγοντας, τη νύχτα θα βαστήξουμε – θα δεις, θα δεις”

Ήταν 10 Φεβρουαρίου 1999 – βράδυ – «gece’ de», όπως θα το λέγαμε στα τουρκικά. Η βραδιά, αλλά και η ίδια η ζωή του, όπως τη γνώριζε, θα σταματήσει ξαφνικά για τον αείμνηστο Κούρδο τραγουδιστή και τραγουδοποιό, Ahmet Kaya.

Και, εξάλλου, τούτες τις μέρες, οπού μαίνεται η τουρκική εισβολή εναντίον των Κούρδων της Συρίας, πολύ περισσότερο ενθυμείται κανείς αυτόν τον άνθρωπο, ψιθυρίζοντας στα χείλη το περίφημο “Ağladıkça”, ένα δικό του τραγούδι, το όποιο κοσμεί τα δωμάτια της καρδιάς του συγχρόνου, αμυνομένου κουρδικού λαού απανταχού της Γης.

Ağladıkça, στα τουρκικά, σημαίνει “κλαίγοντας” – geceyi tutacağız – τη νύχτα θα βαστήξουμε – görecek, göreceksin – θα δεις, θα δεις.

Όμως, ο Kaya, **μέσα από την ανδρειωμένη καρδιά του, επιθύμησε να κυκλοφορήσει μουσική στην κουρδική γλώσσα,** επιτέλους στα μητρικά κουρδικά μέσα στην αχανή τουρκική αγορά, αλλά, όμως, οι «λύκοι» δε θα μπορούσαν να επιτρέψουν κάτι τέτοιο. ‘Ετσι απλά; Στα κουρδικά;

ΑΣ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΥΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΩΣ ΟΙ ΛΥΚΟΙ ΚΥΚΛΩΣΑΝ ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ – «ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΑΡΑΓΩ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΚΟΥΡΔΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ»

Στις 10 Φεβρουαρίου 1999, κατά τη διάρκεια της τηλεοπτικής, ετήσιας τελετής απονομής μουσικών βραβείων του τουρκικού διαύλου «SHOW TV», ο Ahmet Kaya αναμένεται να ονομασθεί «Μουσικός της Χρονιάς», οπότε και ανεβαίνει επί σκηνής ενώπιον εκατομμυρίων τηλεθεατών της τουρκικής και όχι μόνον επικράτειας, ώστε να παραλάβει την ιδιαιτέρως τιμητική διάκριση του.

Ο τραγουδιστής και τραγουδοποιός, παραλαμβάνοντας το βραβείο του, δε διστάζει να ανακοινώσει την έντονη προσωπική επιθυμία του, ώστε να παράγει μουσική στην κουρδική γλώσσα, και, ότι, μάλιστα, έχει ήδη ηχογραφήσει ένα κομμάτι στη μητρική κουρδική, το οποίο σκοπεύει να το συνοδεύσει και με το

αρμόδιο videoclip.

«Επειδή, είμαι κουρδικής καταγωγής, θα τραγουδήσω ένα κουρδικό τραγούδι στο επόμενο άλμπουμ μου» είπε. «Θα δημιουργήσω ένα videoclip γι' αυτό το τραγούδι. Ξέρω, ότι υπάρχουν θαρραλέα τηλεοπτικά δίκτυα, τα οποία θα προβάλλουν αυτό το videoclip. Αν δεν το κάνουν, δε γνωρίζω το πώς θα δικαιολογηθούν προς το τουρκικό κοινό».

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ – «ΟΛΕΣ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΚΟΜΨΕΣ ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΜΕΤΑΤΡΑΠΗΚΑΝ ΣΕ ΘΗΡΙΑ!» – ΜΕΣΑ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ ΠΕΤΟΥΣΑΝ ΜΑΧΑΙΡΙΑ ΚΑΙ ΠΙΡΟΥΝΙΑ

Η ανακοίνωση του Kaya ότι προετοιμάζει μουσική στα μητρικά κουρδικά, **προκάλεσε την αυτόματη, τη μανιώδη, την ανατριχιαστική αντίδραση μίας πλειάδας καλεσμένων μέσα στην αίθουσα της απονομής, και, μάλιστα διασήμων,** οι οποίοι θέλησαν να υπερασπιστούν την τουρκική, επίσημη κρατική αντίληψη, ότι οι Κούρδοι δεν έχουν δικαιώματα εδαφών, αλλά ούτε και αισθητής πολιστιστικής παρουσίας εντός της τουρκικής επικράτειας, χαρακτηριζόμενοι, εξάλλου, ως «τρομοκράτες».

Οι celebrities «λύκοι», αμέσως μετά την ανακοίνωση του Kaya και μέχρι το άδοξο τέλος της αναπάντεχης βραδιάς, ξεκίνησαν να τραγουδούν γνωστούς, «εθνικιστικούς» στίχους της γειτονικής χώρας, φθάνοντας έως του σημείου να αλλάζουν τους στίχους ορισμένων τραγουδιών και να μετατρέπουν αυτούς εναντίον του Ahmet Kaya, ενώ και δε δίστασαν να ξεκινήσουν να κυκλώνουν το τραπέζι του, όπου καθόταν μετά της συζύγου του, περνώντας και πετώντας οχετούς, πιρούνια και μαχαίρια… !!

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ AHMET KAYA ΣΤΟ WITNESS HISTORY ΤΟΥ BBC

Η Gulten Kaya ανακαλεί συνοπτικά τη βραδιά της 10ης Φεβρουαρίου 1999:

«Ξαφνικά, **όλες αυτές οι κομψές κυρίες και οι κύριοι, όλοι μετατράπηκαν σε θηρία, αρπάζοντας πιρούνια και μαχαίρια** και πετώντας αυτά προς εμάς, προσβλητικά και χυδαία. Φανταστείτε, μία ατμόσφαιρα να αλλάζει, μέσα σε μόνο πέντε λεπτά».

ΑΚΟΥΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ:

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2019/10/Witness-20161111-KurdishSingerAhmetKaya.mp3

«ΠΡΟΔΟΤΗ!! ΚΛΩΤΣΗΣΤΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ!!»

«Κατέβηκε από τη σκηνή και περπάτησε προς το τραπέζι μας, ενώ, αμέσως, του επιτέθηκαν λεκτικά, αλλά υπήρξαν και ορισμένοι, οι οποίοι κινήθηκαν επιθετικά προς το μέρος του».

«Προδότη! Ξαποστείλτε, κλωτσήστε αυτόν τον άνθρωπο έξω από την πατρίδα μας!».

«Ήμουν σε πλήρες σοκ» μαρτυρεί η σύζυγος του Kaya. «Το ίδιο ήταν και αυτός». Αμέσως, ο Kaya παίρνει όσες ανδρειωμένες ανάσες και απευθύνεται προς τους δημοσιογράφους: «Πρέπει να αποδεχτείτε την κουρδική πραγματικότητα».

Το ζεύγος ήταν αδύνατον να φύγει, **παρά μόνον υπό τη συνοδία των αστυνομικών, ακολουθούμενο από ένα στρατό δημοσιογράφων,** καμερών και μικροφώνων. Ουσιαστικά, προσπαθούσαν να βρουν μία διέξοδο μέσα από το απόλυτο χάος.

«Που είναι η Gulten; Που είναι η Gulten;»

Ο Kaya, σε κάποια στιγμή μέσα στο χάος, έχασε από τα μάτια του τη γυναίκα του. Φώναζε: «Που είναι η Gulten; Που είναι η Gulten;». Τελικώς, βοήθησαν κάποιοι φιλότιμοι άνθρωποι, ώστε και με τη σύζυγό του να βρεθεί, αλλά και να μπουν σε ένα ταξί.

ΣΚΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΦΙΣΕΣ – ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΤΑ CD's του

Τα τουρκικά media ξεκίνησαν μία απόλυτη εκστρατεία εξόντωσης του Kaya, υποστηρίζοντας ότι ο τραγουδοποιός λειτουργεί διασπαστικά για την τουρκική κοινωνία. Ξαφνικά, οι αφίσες του Kaya σκίζονταν και κατέβαιναν από τους δημόσιους χώρους, τα cd's του πατιούνταν χάμω και καταστρέφονταν, ενώ άρχισαν να αποσύρονται και τα εξόχως δημοφιλή άλμπουμ του από τα περισσότερα σημεία πωλήσεων.

ΗΡΘΕ ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ – «Τι είδους θάνατο, θα προτιμούσες;»

«Ήταν μια διαδικασία για να τον βγάλουν από τον χάρτη» λέει, περαιτέρω, η Gulten Kaya. «Ελάμβανε ακόμη και γράμματα και φαξ που απειλούσαν τη ζωή του. Ένα από τα γράμματα που αφέθηκαν στο γραμματοκιβώτιο μας, έλεγε: Τι είδους θάνατο, θα προτιμούσες; Να είσαι πνιγμένος με αλυσίδα ή κάτι άλλο;».

Η ζωή για τον Ahmet Kaya ήταν πλέον μία εξουθενωτική ζωή σε τουρκικό έδαφος.

Ο ίδιος ως ψυχή αγαθή και κυρίως ποιητική, είχε αγαπήσει την Τουρκία, έστω και εάν εκείνη, κάποτε κάποτε, τον πλήγωνε με μαχαίρι μέσα στην καρδιά. «Αγαπώ πολύ την Τουρκία» έλεγε, το 1996, στο BBC. «Δε νομίζω, ότι θα μπορούσα να αποδώσω την τέχνη μου, να παράγω τη μουσική μου σε οποιοδήποτε άλλο μέρος του κόσμου».

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΑ – 2000, ΠΑΡΙΣΙ

Πέθανε από καρδιακή προβολή, το 2000, στο Παρίσι, επιθυμώντας ίσως και η ίδια καρδιά του να φωνάξει, ότι: «Ναι, με προσβάλλατε όλοι εσείς!».

Αυτοεξορισμένος από τα χώματα που τόσο αγάπησε, όμως, κατ' ουσίαν, εξορισμένος και σε αναγκαστική φυγή και δίωξη από το βαθύ, κυνικό, «λυκογκρίζο» τουρκικό κράτος, ο Kaya τραγουδούσε, δημιουργούσε, ζούσε γεμάτος με θλίψη χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από εκεί όπου γαλουχήθηκαν και μεγαλούργησαν οι στίχοι και οι μελωδίες του.

Χρόνια αργότερα από την κοίμηση του, η επίσημη Τουρκία ζήτησε συγγνώμη, βράβευσε τη σύζυγο του Kaya, ενώ και οι διώκτες εκείνης της βραδιάς του '99, ήρθαν να μιλήσουν δημοσίως για την αναθεώρηση και τη συγχώρηση τους.

KODAK 5005 EPP 27
news agency
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
Gam Production
26A 27

KODAK 5005 EPP 27
news agency
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
Gam Production
26A 27

KODAK 5005 EPP 27
Gam Production

KODAK 5005 EPP 27
Gam Production

ΜΑΚΡΙΑ ΤΩΝ ΕΜΠΡΑΚΤΩΝ ΘΥΣΙΩΝ, ΗΡΩΕΣ «ΥΟΚ»

Από όλα αυτά, αναδεικνύεται πρωτίστως η σοφία των στίχων του Kaya:

Ağladıkça, ağladıkça

Κλαίγοντας, κλαίγοντας,

Dağlarımız yeşerecek, görecek, göreceksin

θ’ ανθίσουν τα βουνά μας, θα δεις , θα δεις

Ağladıkça, ağladıkça

Κλαίγοντας, κλαίγοντας,

Geceyi tutacağız, görecek, göreceksin

τη νύχτα θα βαστήξουμε – θα δεις, θα δεις

Όντως, χρειάστηκε το κλάμα, ο πόνος και η ίδια η ζωή του, **για μία μικρή, ανθισμένη, πρόωρη κουρδική νίκη, παίρνοντας, εξάλλου, όλοι εμείς, ακόμη ένα μάθημα,** ότι άλλοι αξιώθηκαν για ήρωες και άλλοι απλά τους ήρωες για να κοιτούν, από τηλεοράσεις, δίκτυα, διαδίκτυα, καθετί το δορυφορικό, και, κυρίως, μακρινό της θυσίας. **Μακριά των εμπράκτων θυσιών,** του μεγάλου

«ΟΧΙ» μιας βραδιάς, ήρωες «yok».

Επιμέλεια: Κώστας Παναγόπουλος – ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»